

Читаючи поета

Микола Зеров

"Є світлі розуми, є душі осяйні,
Мов ранок молодий, мов заграва багряна.
Луна їх голосів — проречиста осанна
Серед буденних справ і злої метушні.

Що згуби-вічності отвори крижані?
Обранцям не страшна ненатлість їх захланна:
Їх винесе бурун Запомин-океана
На береги життя, мов перли світляні".

Стара романтико!.. Жива ти ще в поетах!
Щоб так накульгувать у стансах і сонетах —
І свято вірити в безсмертну міць свою!

І справді — що таким знавцтва суд убогий?
Чи проти забуття не встоять у бою
Романси натрутні і томи антологій?

27.02.1932